20.05.16.

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
STALNA SLUŽBA U SLAVONSKOM BRODU
Trg pobjede 13
Slavonski Brod

Broj: 7/P-280/2015-22

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, STALNA SLUŽBA U SLAVONSKOM BRODU, u ime Republike Hrvatske, po sutkinji Mirni Vujčić, u pravnoj stvari tužitelja LAINER d.o.o. Višnjevac, E. Kvaternika 6, OIB 58092262416, kojeg zastupa punomoćnik Mato Šimunović, odvjetnik iz Slavonskog Broda, protiv tuženika VLADIMIRA VINKOVIĆ iz Slavonskog Broda, Zagrebačka 334, OIB 81153080864 kojeg zastupaju punomoćnici Krešimir Bogdan i Marijan Betlach, odvjetnici iz Slavonskog Broda, radi naknade štete, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 21. travnja 2016. godine u nazočnosti punomoćnika tužitelja, tuženika i punomoćnika tuženika, te na ročištu za donošenje i objavu presude dana 20. svibnja 2016. godine

presudio je

I. Nalaže se tuženiku Vladimiru Vinkoviću iz Slavonskog Broda, Zagrebačka 334, OIB 81153080864 tužitelju Lainer d.o.o. Višnjevac, E. Kvaternika 6, OIB 58092262416 na ime naknade štete isplatiti iznos od 159.483,32 Kn sa zakonskim zateznim kamatama po kamatnoj stopi koja se dobije uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena koje na taj iznos teku od 14. svibnja 2010. godine do 31. srpnja 2015. godine, a od 01. kolovoza 2015. godine do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a sve to u roku od osam dana.

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 27.416,45 Kn, a to u roku od osam dana.

Broj: 7/P-280/2015-22

Obrazloženje

Tužitelj tužbom potražuje od tuženika po osnovi naknade štete isplatu iznosa od 969.715,89 Kn sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana podnošenja tužbe tj. od 10. svibnja 2010. godine do isplate, kao i naknadu troškova parničnog postupka. Podneskom od 10. ožujka 2016. godine snizio je tužbeni zahtjev na način da potražuje od tuženika na ime naknade štete isplatu iznosa od 159.483,32 Kn sa zakonskim zateznim kamatama od 14. svibnja 2010. godine do isplate, kao i naknadu troškova postupka.

U tužbi, a i tijekom postupka navodi da je rješenjem Trgovačkog suda Slavonski Brod poslovni broj St-134/02-8 od 18. studenog 2002. godine otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom Mljekara Slavija d.d. Staro Petrovo Selo, a za stečajnog upravitelja imenovan tuženik, da je nakon otvaranja stečajnog postupka tuženik kao stečajni upravitelj, a prema dogovoru s tužiteljem, od tužitelja naručivao sirovinu i repromaterijal neophodan za održavanje proizvodnje u stečaju, ali isporučenu robu nije platio, pa je nastala tražbina tužitelja prema stečajnom dužniku u iznosu od 894.474,94 Kn, što je utvrđeno i pravomoćnom presudom poslovni broj VII/P-108/05-18 od 30. svibnja 2006. godine, koja je uvećana za troškove postupka u iznosu od 75.240,95 Kn. Navodi da je prije donošenja ove presude, a nakon podnošenja ovršnog prijedloga po tužitelju, tuženik kao zakonski zastupnik dužnika podnio prigovor protiv rješenja o ovrsi poslovni broj Ovrv-1641/04 navodeći da tražbine nisu točno iskazane, pa je naknadno u parničnom postupku VII/P-108/05 utvrđeno da je tužiteljeva tražbina u cijelosti osnovana, a presuda nakon žalbenog postupka postala pravomoćna. Očitovao se da tužitelj ima pravni položaj vjerovnika stečajne mase i u svakom trenutku može ostvarivati svoje pravo kondemnatornom tužbom u odnosu na stečajnog dužnika što je i učinio, da je obveze po osnovi troškova stečajnog postupka i ostalih obveza stečajne mase stečajni upravitelj dužan izvršavati sukladno sadržaju obveznog odnosa iz kojeg proizlaze, a sukladno odredbi čl. 85. Stečajnog zakona te da je u stečajnom postupku više puta podnescima ukazivao na nepravilan i nezakonit rad tuženika kao stečajnog upravitelja i tražio njegovo razrješenje, što se potom i dogodilo te je imenovan novi stečajni upravitelj. Navodi da tuženik nije postupao sukladno odredbi čl. 87. a Stečajnog zakona i vodio računa da se iz stečajne mase osiguraju sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza mase niti izdvojio sredstva potrebna za pokriće onih obveza za koje se osnovano može pretpostaviti da bi ih se trebalo namiriti u budućnosti, kao i da sukladno odredbi čl. 28. st. 4. Stečajnog zakona stečajni upravitelj dužan naknaditi štetu vjerovniku stečajne mase, a koju je pretrpio zbog neispunjenja obveza stečajne mase preuzete njegovom radnjom, osim ako stečajni upravitelj u vrijeme poduzimanja obveze nije mogao predvidjeti da stečajna masa neće biti dostatna za njeno ispunjenje. Smatra da se radi o supsidijarnoj odgovornosti stečajnog upravitelja za obveze stečajnog dužnika koje su nastale nakon otvaranja stečajnog postupka jer je stečajni upravitelj preuzeo poslovanje stečajnog dužnika, pa i supsidijarno odgovara i za obveze dužnika.

U odgovoru na tužbu, tuženik se očitovao da ističe prigovor stvarne nenadležnosti trgovačkog suda i prigovor promašene aktivne legitimacije jer tužitelj nije vjerovnik stečajne mase. Očitovao se da je točno da je dana 30. svibnja 2006. godine

presuda na koju se poziva tužitelj postala pravomoćna, da je tužitelj ostvario pravo protiv stečajnog dužnika pokrenuti ovršni postupak radi naplate tražbine, a da li je tužitelj ovršni postupak pokrenuo, nije mu poznato, a na isto je imao pravo. Osporio je navode da je rad tuženika bio nepravilan i nezakonit u odnosu na tužitelja i da bi mu bio odgovoran po bilo kojem kriteriju odgovornosti za štetu, da je svoje radnje obavljao uz suglasnost stečajnog suca i njegovu dozvolu, da nije jasno koje to konkretno radnje bez dozvole i rješenja suca je mogao napraviti, a da tužitelj nije dokazao da se kroz stečajni postupak, kako god se on vodio ne može naplatiti u cijelosti, čak da je stečajni sudac i donio rješenja koja su potrebna u stečajnom postupku. Očitovao se da je kao stečajni upravitelj dana 25. travnja 2005. godine podnio prijedlog raspodjele utrška na koje je tužitelj uložio prigovor 05. svibnja 2005. godine, a tuženik mu odgovorio te da sukladno odredbi čl. 190. Stečajnog zakona kod djelomične diobe stečajni vjerovnici mogu stečajnom sucu podnijeti prigovor na popis, što tužitelj nije učinio. Smatra da je nakon očitovanja na prigovor tužitelja trebalo uslijediti rješenje stečajnog suca kojim bi odlučio da li se prigovor tužitelja odbija ili određuje ispravak popisa sastavljenog od strane stečajnog upravitelja, a prema njegovom saznanju o prigovoru stečajni sudac nije odlučio. Očitovao se da za poduzimanje radnji polaganje sredstava za osiguranje na temelju odredbe čl.87. Stečajnog zakona stečajni upravitelj mora imati odobrenje suca koje nije imao, a u vrijeme kada je tužitelj izjavljivao prigovor protiv djelomične diobe, isti nije bio vjerovnik jer presuda nije bila pravomoćna, a bez odobrenja stečajnog suca stečajni upravitelj nije mogao osigurati sredstva za osiguranje sredstava vjerovnika stečajne mase, pa smatra da njegova odgovornost ne postoji.

U daljnjem tijeku postupka tužitelj se očitovao da je istaknuti prigovor promašene aktivne legitimacije neosnovan jer ima pravni položaj vjerovnika stečajne mase, da je u ovršnom postupku broj Ovrv-1641/04 koji je prethodio donesenoj pravomoćnoj sudskoj odluci tuženik nepotrebno prigovarao da potraživanje tužitelja ne postoji i nakon toga je tužitelj morao voditi parnični postupak i potraživanje dokumentirati, da su netočne tvrdnje da je tuženik sve radnje radio uz suglasnost stečajnog suca i njegovu dozvolu jer su jasne koje su ovlasti i odgovornosti stečajnog upravitelja, a koje stečajnog suca te smatra da tuženik nije vodio računa da se iz stečajne mase osiguravaju sredstva potrebna za podmirenje dospjelih obveza stečajne mase, niti izdvojio sredstva za obveze koje bi mogle nastati u budućnosti te smatra da je vođenjem postupka u predmetu VII/P-108/05 nepotrebno uzrokovao troškove postupka, čime je oštetio stečajnu masu i onemogućio namirenje vjerovnika.

Tijekom postupka tuženik nije činio spornim postojanje pravomoćne presude Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj VII/P-108/05. Ustrajao je u tvrdnjama da nisu ostvarene pretpostavke za njegovu supsidijarnu odgovornost za naknadu štete koju propisuje odredba čl. 28. Stečajnog zakona jer nije imao odobrenje stečajnog suca za osiguranje sredstava stečajne mase, kao i da osporava osnovu tražbine jer nije vršio isplate već drugi stečajni upravitelj koji je na Skupštini vjerovnika u prijedlog raspodjele uvrstio i druge tražbine primjerice tražbinu Ane Opančar.

Parnične stranke nisu osporavale činjenicu da su u obveze stečajne mase ulazile i obveze prema zaposlenicima kako je to prikazano u prijedlogu raspodjele utrška i nastavno tome nalazu vještaka.

U tijeku dokaznog postupka izvršen je uvid u rješenje Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu St-134/2002-8 od 18. studenog 2002. godine, presudu poslovni broj VII/P-108/05 od 13. svibnja 2006. godine, uvid u spis poslovni broj St-11/2011 ranije St-134/02, (preslika dijelova stečajnog spisa priložena je na listovima 39 do 99 spisa), naloge za plaćanje, račune, police osiguranja od odgovornosti stečajnog upravitelja, i uplatnice na listovima 137 do 142 spisa, dopis Uredu župana od 09. prosinca 2004., dopise Župana Brodsko – posavske županije na listovima 147 do 148 spisa, Potvrdu o namiri vjerovnika stečajne mase, izveden je dokaz saslušanjem zakonskog zastupnika tužitelja Vlade Grepo i tuženika Vladimira Vinković u svrhu dokazivanja te je izvedeno financijsko vještačenje po vještaku mr.sc. Filipu Tolić, dipl. ecc. Na temelju tako provedenog dokaznog postupka utvrđeno je da je tužbeni zahtjev osnovan.

Nije osnovan istaknuti prigovor stvarne nenadležnosti ovoga suda jer se nadležnost se zasniva na odredbi čl. 34.b. točka 5. Zakona o parničnom postupku (dalje ZPP) s obzirom da se u ovoj pravnoj stvari radi o sporu u povodu stečaja neovisno o svojstvu parničnih stranka koje sudjeluju u sporu.

Sporno je između parničnih stranaka postoji li odgovornost tuženika kao stečajnog upravitelja stečajnog dužnika Mljekara Slavija d.d. u stečaju Staro Petrovo Selo za štetu koji je pretrpio tužitelj zbog neispunjenja obveze stečajne mase u razmjernom iznosu od 159.483,32 Kn i to tražbine po osnovi glavnog duga i troškova parničnog postupka koja osnovu ima u pravomoćnoj presudi VII/P- 108/05.

Nesporno je da je tuženik tijekom stečajnog postupka razriješen dužnosti stečajnog upravitelja ovoga dužnika, a iz rješenja o razrješenju St- 134/02-222 od 8. prosinca 2009. godine proizlazi da je razriješen dužnosti jer nije postupio po zaključcima suca od 21. studenog 2008., 22. svibnja 2009. i 24. studenog 2009. godine.

Kako je stečajni postupak nad stečajnim dužnikom Mljekara Slavija d.d. otvoren rješenjem St-134/02-8 od 18. studenog 2002. godine, po osnovi pravomoćne presude poslovni broj VII/P-108/05 i to kako u pogledu glavnog duga u iznosu od 894.474,94 Kn s pripadajućim zateznim kamatama, tako i troškova parničnog postupka u iznosu od 75.240,95 Kn tužitelj ima pravni položaj vjerovnika stečajne mase, jer se radi o tražbini nastaloj nakon otvaranja stečajnog postupka koja ulazi u ostale obveze stečajne mase i daje tužitelju pravo na namirenje iz stečajne mase, neovisno o razvrstavanju stečajnih vjerovnika u isplatne redove, te i aktivnu legitimaciju za podizanje tužbe za naknadu štete u odnosu na tuženika kao stečajnog upravitelja.

Na temelju iskaza zakonskog zastupnika tužitelja i tuženika utvrđeno je da je stečajni postupak nad stečajnim dužnikom Mljekara Slavija d.d. započeo na način da je u istom nastavljena proizvodnja, a potom se nastavio kao likvidacijski postupak jer je prodana imovina dužnika, a novac sjeo na sudski depozit Iz iskaza zakonskog zastupnika tužitelja proizlazi da je za potrebe proizvodnje stečajnog dužnika isporučivao mlijeko i sir, a iz iskaza tuženika da je suradnja s tužiteljem nastavljena i nakon otvaranja stečajnog postupka koji je bio dobavljač repromaterijala – mlijeka, mazuta i dr. Nadalje, iz iskaza tuženika proizlazi da je isplaćivao vjerovnike stečajne mase razmjerno, da je u 2004. godine na usmenoj javnoj dražbi održanoj pred sudom prodana imovina stečajnog dužnika i to imovina opterećena razlučnim pravom, ali i dio slobodne imovine dužnika u iznosu od oko 700.000,00 Kn (na ročištu od 3.rujna 2015. očitovao se da se radi o iznosu

od oko 960.000,000 Kn) te da novac ostvaren tom prodajom, pa tako dakle i iznos koji se odnosi na utržak od prodaje tzv. slobodne imovine nije prenesen u korist stečajne mase već je ostao na depozitu suda, da je kao stečajni upravitelj stavio prijedloge raspodjele utrška-djelomične diobe, a što dokazuju prijedlozi raspodjele utrška od 29. studenog 2004. godine, 25. siječnja 2005. godine i 13. travnja 2005. godine i 25. travnja 2005. godine, da je od prihoda poslovanja isplatio radnike,dobavljače i usluge koje su se odnosile na trošak poslovanja, da njegov prijedlog raspodjele utrška od 29. studenog 2004. nije prihvaćen te da od trenutka kada je stavio prijedlog raspodjele utrška - diobe više nije vršio nikakve isplate već je to učinio sudac i novoimenovani stečajni upravitelj,a da je u prijedlogu diobe u obvezama prema dobavljačima u iznosu od 2.191.738,93 Kn predvidio i tužitelja i mislio da će ga namiriti iz budećeg poslovanja.

Uvidom u prijedloge raspodjele utrška-djelomične diobe utvrđeno je da su istima poimenično ne navode vjerovnici ostalih obveza stečajne mase i da tuženik u istima nije izvršio rezervaciju za parnične postupke. Stoga je o tvrdnji tuženika da je u obveze stečajne mase u iznosu od 2.191.738,93 Kn uvrštena i sporna tražbina tužitelja odlučeno primjenom pravila o teretu dokaza iz odredbe čl. 221.a. ZPP-a i utvrđena nedokazanom, pa to ne može utjecati na činjenicu da tuženik nakon toga nije vršio isplate odnosno da je isplate vjerovnicima stečajne mase vršio novoimenovani stečajni upravitelj .

Nastavno tome, utvrđeno je da su ostvarene pretpostavke za odgovornost stečajnog upravitelja za naknadu štete koju propisuju odredba čl. 28. Stečajnog zakona (NN 44/96, 29/99, 129/00 i 123/03) i odredbe čl. 154. i čl. 155. Zakona o obveznim odnosima (dalje ZOO, NN 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 112/99 i 88/01) koje se imaju primijeniti na ovoj odnos prema vremenu nastanka. Naime, nesporno je utvrđeno da je tijekom stečajnog postupka i to na javnoj dražbi prodana i slobodna imovina stečajnog dužnika i to u iznosu od oko 700.000,00 Kn tj. prema utvrđenju financijskog vještaka Filipa Tolić u iznosu od 769.808,12 Kn, a koji iznos je uvećan za 5.404,47 Kn po osnovi utvrđivanja troškova tražbine i unovčenja što ukupno iznosi 775.212,59 Kn, da stečajni upravitelj nije predlagao stečajnom sucu da se tako realiziran iznos prenese na račun stečajnog dužnika kako bi izvršio isplatu obveza stečajne mase (troškova postupka i ostalih obveza stečajne mase) već je stavio prijedlog raspodjele utrška - djelomične diobe. Iz prijedloga raspodjele utrška - djelomične diobe od 29. studenog 2004. godine, 13. travnja 2005. godine te dopune prijedloga od 25. travnja 2005. godine vidljivo je da tuženik kao stečajni upravitelj nije u prijedlog uopće uvrstio rezervacije za parnične postupke u tijeku, pa tako niti za parnični postupak u predmetu VII/P-108/05 koji je bio u tijeku s obzirom da je pokrenut ovršnim postupkom pod brojem Ovrv- 1641/04 i po prigovoru nastavljen kao parnični postupak, iako mu je bilo poznato da postoji predvidiva obveza stečajne mase prema tužitelju kao dobavljaču odnosno obveza za koju je osnovano mogao pretpostaviti da će se trebati namiriti u budućnosti, dakle i prije sačinjavanja prijedloga raspodjele utrška.

Upravo iz razloga što je tuženiku bilo poznato da se radi o predvidivoj obvezi stečajne mase odnosno o obvezi za koju je osnovano mogao pretpostaviti da se treba namiriti (iz presude je vidljivo da je tražbina dospjela 18. listopada 2004. godine, a u iskazu na ročištu od 3. rujna 2015. tuženik je iskazao da je podnio prigovor jer je bio

sporan obračun kamata pa mu postojanje glavnog duga pa računima nikako nije moglo biti nepoznato, a niti sporno), a tuženik nije izdvojio sredstava za namirenje ove obveze niti izvršio rezervaciju sredstava za parnični postupak, a razmjerno je podmirivao ostale dobavljače stečajnog dužnika čije tražbine sukladno odredbi čl. 87.st.3. SZ-a isto tako predstavljaju ostale obveze stečajne mase i koje se namiruju razmjerno njihovoj veličini sukladno odredbi čl. 85. st. 3 SZ-a, to ovaj propust tuženika predstavlja štetnu radnju. Pri tome nije u pravu tuženik kada tvrdi da mu je stečajni sudac treba odobriti rezervaciju sredstava za ovu svrhu jer takva obveza stečajnog suca nije propisana odredbom čl. 87. a. st. 1. SZ-a već samo prije zaključenja stečajnog postupka kako proizlazi iz odredbe čl. 87. a. st. 2. SZ-a.

Nadalje, ne postoje pretpostavke za tuženikovo oslobođenje od odgovornosti propisane odredbom čl. 28. st. 2. SZ-a jer nije dokazao da je sklapanje ugovora o prodaji s tužiteljem odobrio stečajni sudac ili izvršio pa nalogu ili uputi stečajnog suca, a niti čl. 28 st. 4. SZ-a tj. da u vrijeme preuzimanja ove obveze nije mogao predvidjeti da stečajna masa neće biti dostatna za ispunjenje obveza prema tužitelju jer na tu okolnost nije podnio dokaze, pa je o ovim činjenicama odlučeno uz primjenu pravila o teretu dokaza iz odredbe čl. 221.a ZPP-a i iste su utvrđene nedokazanim.

Stoga je tužitelju nastala šteta jer svoju tražbinu nije namirio kao i ostali dobavljači - vjerovnici stečajne mase u razmjernom iznosu, a niti će je moći namiriti iz razloga što je stečajni postupak nad stečajnim dužnikom zaključen i obustavljen zbog nedostatka sredstava za namirenje troškova stečajnog postupka, pa je ostvarena pretpostavka nastanka štete propisana odredbom čl. 155. ZOO-a jer je došlo do umanjenja imovine tužitelja.

S obzirom da se sukladno odredbi čl. 85 st. 3. SZ-a obveze stečajne mase namiruju razmjerno prema veličini preostalih obveza stečajne mase, a financijskim vještačenjem, kojemu je priklonjena vjera kao stručnom i nepristranom, je utvrđeno da bi se tražbina tužitelja po osnovi pravomoćne presude VII/P - 108/05 razmjerno ostalim obvezama stečajne mase trebala namiriti u iznosu od 159.483,32 Kn i tuženik na izračun vještaka nije imao primjedbi, to navedeni iznos u kojem bi se tužitelj razmjerno namirio da nije bilo propusta predstavlja i visinu štete koju je tužitelj pretrpio.

Stoga je uz poziv na citirane zakonske odredbe i odredbu čl. 29. Zakona o obveznim odnosnima (dalje ZOO,NN 35/05,41/08, 125/11 i 78/15) odlučeno kao u izreci presude.

Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je na temelju odredbe čl. 154. st. 2. i 155. ZPP-a, jer je tužitelj tijekom postupka snizio tužbeni zahtjeva sa iznosa od 969.715,89 Kn na 159,483,32 Kn, pa je troškove valjalo izračunati razmjerno uspjehu stranka u sporu. Prema vrijednosti predmeta spora od 969.715,89 Kn tužitelju je priznat trošak sastava na tužbu (9.697,15 Kn) te pristup ročištima 03. rujna 2011. , 08. studenog 2011. godine, 09. lipnja 2015. godine, 03. rujna 2015. godine i 20. listopada 2015. (5 x 9.697,15 Kn). Prema vrijednosti predmeta spora od 159.483,32 Kn tužitelju je priznat trošak sastava podneska od 10. ožujka 2016. (2.500,00 Kn) te pristup ročištu 21. travnja 2016. godine (2.500,00 Kn) te PDV (15.795,72 Kn) prema Tbr.7.1., Tbr. 81. ,

Broj: 7/P-280/2015-22

Tbr.9., Tbr 42. i Tbr 48. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15). Tužitelju je priznat trošak sudske pristojbe na tužbu (5.000,00 Kn) i pristojbe na žalbu (10.000,00 Kn) prema Tbr. 1.1. i Tbr. 3.1. Tarife sudskih pristojbi. Tužitelju je priznat i materijalni trošak vještačenja u iznosu od 3.000,00 Kn. Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 18. lipnja 2011. godine jer nije bio nužan za vođenje postupka, niti trošak sudske pristojbe na rješenje o žalbi jer bi pristojbu trebao platiti istovremeno s podnošenjem žalbe. Prema vrijednosti predmeta spora od 969.715,89 Kn tuženiku je priznat trošak pristupa ročištima 03. rujna 2011. godine, 08. studenog 2011. godine, 09. lipnja 2015. godine i 20. listopada 2015.godine (4 x 9.697,15), a prema vrijednosti predmeta spora od 159.483,32 Kn trošak pristupa ročištu 21. travnja 2016. (2.500,00 Kn) te PDV (10.322,15 Kn) prema Tbr. 9. , Tbr. 42., i Tbr. 48. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15). Tuženiku je priznat i trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 2.500,00 Kn prema Tbr. 1.2. Tarife sudskih pristojbi. Tuženiku nije priznat trošak sastava tužbe odnosno prijedloga jer takav trošak nije imao, niti trošak pristojbe na opomenu na tužbu. Nakon prebijanja ovako priznatih troškova parničnih stranaka, uvažavajući uspjeh tužitelja od 16% i tuženika od 84%, ostala je dosuđena razlika troškova u korist tuženika.

U Slavonskom Brodu, 20. svibnja 2016. godine

Sutkinja:
Mirna Vujčić, v.r.
Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Marija Jagodar

REPUBLIKA HRVATSKA 5 STALNA SLUŽBA U SLAVONSKOM BRODU TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

NAPUTAK O PRAVNOM LIJEKU
Protiv ove odluke može se izjaviti žalba Visokom trgovačkom sudu u Zagrebu u roku od osam dana po prijemu, koja se predaje u tri primjerka putem ovoga suda.

Suglasnost ovog prepisa s izvornikom potvrđuje
(Ovlašteni) sudski/a/ savjetnik/ica

REPUBLIKA HRVATSKA 1 STALNA SLUŽBA U SLAVONSKOM BRODU TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

Predmet: P-280/2015 Vrijeme kreiranja: 14.05.2020. 11:57 Oznaka: P-280/2015-

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Osijeku

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke:	P-280/2015-22
Vrsta odluke:	Presuda
Donositelj:	Mirna Vujčić
Datum pravomoćnosti:	21.01.2019.
Datum ovršnosti:	11.03.2019.
Napomena pravomoćnosti/ovršnosti:	

REPUBLIKA HRVATSKA 1 STALNA SLUŽBA U SLAVONSKOM BRODU SLAVONSKI BROD TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

Voditelj sudske pisarnice
u Stalnoj službi Slavonski Brod
Ana

09.03.19.

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
PRIMLJENO
14 -02- 2019

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
Stalna služba u
Slavonskom Brodu
25 -02- 2019
PRIMLJENO

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 28 Pž-5039/2016-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Marina Veljak, u pravnoj stvari tužitelja LAINER d.o.o. iz Višnjevca, E. Kvaternika 6, OIB 58092262416, kojeg zastupa punomoćnik Mato Šimunović, odvjetnik u Slavonskom Brodu, Trg pobjede 16/1, protiv tuženika VLADIMIRA VINKOVIĆA iz Slavonskog Broda, Zagrebačka 334, OIB 81153080864, kojeg zastupaju punomoćnici Krešimir Bogdan i Marijan Betlach, odvjetnici iz Slavonskog Broda, Trg pobjede 26, radi naknade štete, odlučujući o tuženikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj P-280/2015-22 od 20. svibnja 2016., 21. siječnja 2019.

presudio je

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda u Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj P-280/2015-22 od 20. svibnja 2016.

Obrazloženje

Pobijanom presudom označenom u izreci ove presude prvostupanjski sud je obvezao tuženika da tužitelju na ime naknade štete isplati iznos od 159.483,32 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 14. svibnja 2010. do isplate i to po stopama tih kamata pobliže navedenima u izreci te presude (točka I. izreke presude). Rješenjem o troškovima postupka sadržanim u presudi prvostupanjski je sud naložio tužitelju da tuženiku naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 27.416,45 kn (točka II. izreke presude). Tako je prvostupanjski sud presudio jer je nakon provedenog postupka i nakon ukidne odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-1820/2012 od 25. ožujka 2015. ocijenio da je tuženik odgovoran tužitelju za naknadu štete u smislu odredbe članka 28. Stečajnog zakona („Narodne novine" broj: 44/96, 29/99, 129/00 i 123/03) i članaka 154. i 155. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine" broj: 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 112/99 i 88/01) jer tuženik kao stečajni upravitelj društva Mljekara Slavija d.d. nije sukladno odredbi članka 87.a stavka 1. Stečajnog zakona izdvojio sredstva potrebna za pokriće obveza stečajne mase koje je to društvo imalo prema tužitelju kao vjerovniku stečajne mase, dok je samu visinu štete sukladno (tada važećoj) odredbi članka 85. stavka 3. Stečajnog zakona utvrdio financijskim vještačenjem po sudskom vještaku Filipu Toliću. Odluku o troškovima postupka prvostupanjski je sud donio primjenom odredbe članka 154. stavka 2. Zakona o parničnom postupku, a s obzirom na to da je tužitelj prvotno potraživao iznos od 969.715,89 kn s

pripadajućim kamatama da bi naknadno snizio tužbeni zahtjev potražujući iznos od 159.483,32 kn s pripadajućim kamatama (list 239. spisa).

Protiv te presude žalbu je izjavio tuženik pobijajući je zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Obrazlažući žalbene razloge žalitelj u žalbi u bitnom navodi da prvostupanjski sud u pobijanoj presudi kao i sud drugog stupnja u rješenju poslovni broj Pž-1820/2012 zanemaruje pitanje kada je tužitelj stekao svojstvo vjerovnika i je li tuženik imao pravo u prijedlog za raspodjelu uvrstiti tražbinu tužitelja iako isti nije vjerovnik te može li tuženik odgovarati za skrivljenu povredu dužnosti novog stečajnog upravitelja. Žalitelj ističe da je tužitelj svojstvo vjerovnika u stečajnom postupku stekao nakon pravomoćnosti presude poslovni broj P-108/2005 od 13. svibnja 2006., te da i prvostupanjski sud i drugostupanjski sud u odluci poslovni broj Pž-1820/2012 zanemaruju činjenicu da je dužnost stečajnog upravitelja napraviti prijedlog raspodjele utrška, a osobito zanemaruju značenje prijedloga u semantičkom pa tako i u pravnom smislu te riječi. O prijedlogu raspodjele utrška stečajnog upravitelja odlučuje skupština vjerovnika, a o prigovorima na prijedlog odlučuje stečajni sudac, no ne stečajni upravitelj. Žalitelj ističe da se o prigovoru tužitelja očitovao i punomoćnik vjerovnika radnika Mato Stanković koji je istaknuo da tužitelj nema status vjerovnika stečajne mase. Žalitelj ponovno navodi da tužitelj nije bio vjerovnik te da stečajni upravitelj u vrijeme sastavljanja prijedloga raspodjele sukladno Stečajnom zakonu nije imao pravo uvrstiti tužitelja kao vjerovnika jer on nije bio vjerovnik. Prvostupanjski sud pogrešno tumači nespornu činjenicu da je stečajni dužnik nastavio poslovanje u stečaju te da je tijekom postupka uredno isplaćivao dobavljače i kupce i iz te činjenice izvodi nepravilne zaključke. U pobijanoj presudi sud je pravilno utvrdio da je iz prihoda od poslovanja tuženik stavio prijedloge raspodjele utrška djelomične diobe te da je od prihoda poslovanja isplatio radnike, dobavljače i usluge koje su se odnosile na trošak poslovanja. Upravo činjenica da je iz poslovanja bilo znatnih prihoda i isplata iz prihoda dalo je za pravo tuženiku vjerovati da će tražbina tužitelja biti razmjerno i isplaćena kada se utvrdi pravomoćnom presudom. Upravo je to bio opravdan razlog radi kojeg tuženik nije mogao predvidjeti da nakon pravomoćnosti presude poslovni broj P-108/2005 neće biti dovoljno novčanih sredstava za razmjerno namirenje tužitelja. Žalitelju se ne može stavljati na teret činjenica da je vodio ovršni postupak i ulaganjem prigovora onemogućio tužitelja makar i s djelomičnom naplatom te da je na taj način zloupotrijebio procesna ovlaštenja jer je uložio prigovor budući da je bila sporna visina duga; pri tome, žalitelj ističe da nije podnio žalbu protiv navedene presude jer u tom slučaju predmet ne bi bio riješen u idućih tri do pet godina. Dakle, žalitelj nije mogao predvidjeti da za namirenje tužitelja neće biti novčanih sredstava te je jasno razvidno radi čega nije rezervirao novčana sredstva za stranku u postupku koja nema svojstvo vjerovnika. Tijek događanja na Skupštini vjerovnika od 24. listopada 2010. jasno govori o nedostatku pravne osnove za tuženikovu odgovornost za naknadu štete i daje uputu tužitelju tko je odgovoran za činjenicu što se tužitelj nije razmjerno namirio, a to je novi stečajni upravitelj. Žalitelj navodi da je razriješen dužnosti stečajnog upravitelja još 8. prosinca 2009. te da on stoga nije mogao utjecati na raspodjelu novčanih sredstava u stečajnom postupku koji vodi novi stečajni upravitelj. U nastavku žalbe žalitelj ponavlja da je za štetu odgovoran novi stečajni upravitelj te da stoga nema njegove odgovornosti za naknadu štete prema članku 28. Stečajnog zakona. Žalitelj pobija i odluku o trošku navodeći da nije ni tražio trošak tužbe nego podneska kojim odgovara na tužbu i koji mu nije priznat u iznosu od 9.697,15 kn uvećano za porez na dodanu vrijednost. Žalitelj predlaže drugostupanjskom sudu da uvaži

žalbu i preinači pobijanu presudu ili da predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje te potražuje trošak sastava žalbe u ukupnom iznosu od 3.906,25 kn.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Tuženikova žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu temeljem odredbe članka 365. stavaka 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine" broj 148/11 - pročišćeni tekst i 25/13) u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud donio pravilnu i zakonitu odluku.

Između parničnih stranaka je nesporno da je nad trgovačkim društvom Mljekara Slavija d.d. otvoren stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj St-134/2002 od 18. studenoga 2002. te da je istim rješenjem tuženik imenovan stečajnim upraviteljem tog društva (list 26. - 27. spisa). Nakon otvaranja stečajnog postupka nad Mljekarom Slavija d.d. u stečaju to je društvo bilo u poslovnom odnosu s tužiteljem na način da je od tužitelja naručivao repro materijal – iako prema tuženikovu iskazu s ročišta za glavnu raspravu održanom 8. studenoga 2011. s lista 32. spisa poslove s tužiteljem nije ugovarao tuženik osobno već predstavnik komercijalne službe Mljekare Slavija d.d. u stečaju kao za to ovlaštena osoba sukladno odredbi članka 43. Zakona o trgovačkim društvima, tuženik je nesporno znao za postojanje tih ugovora. Nadalje, budući da je Mljekara Slavija d.d. u stečaju s tužiteljem sklapala ugovore o prodaji nakon otvaranja stečajnog postupka te je sukladno tome i dospijeće obveze tog društva prema tužitelju bilo nakon otvaranja stečajnog postupka (18. listopada 2004., a što uostalom proizlazi i iz presuda Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj P-108/2005 od 30. svibnja 2006. s lista 35. - 36. spisa), tužitelj je u odnosu na isplatu cijene po tim ugovorima (iznos od 894.474,94 kn s pripadajućim zateznim kamatama) vjerovnik stečajne mase u smislu odredbe članka 87. stavka 1. točke 3. Stečajnog zakona, a što je ovaj sud naveo i u ranijoj odluci poslovni broj Pž-1820/2012 od 25. ožujka 2015. s lista 128. - 129. spisa. S obzirom na to da Mljekara Slavija d.d. u stečaju tužitelju kao vjerovniku stečajne mase nakon dospjelosti njegova potraživanja nije podmirila dug proizašao iz poslovnog odnosa nastalog nakon otvaranja stečaja (što je između stranaka također nesporna činjenica), tužitelj je protiv tog trgovačkog društva pokrenuo ovršni postupak pred Trgovačkim sudom u Slavonskom Brodu pod poslovnim brojem Ovrv-1641/2004 u kojem je (nakon što je doneseno rješenje o ovrsi) tuženik u ime Mljekare Slavija d.d. u stečaju podnio prigovor navodeći da potraživanje tužitelja ne stoji odnosno da nije pravilno obračunato. Nakon što se taj postupak nastavio voditi kao parnični postupak, tužitelj je 30. svibnja 2006. ishodio (kasnije pravomoćnu) presudu poslovni broj P-108/2005 kojom je naloženo Mljekari Slavija d.d. u stečaju da isplati tužitelju iznos od 894.474,94 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama i trošak postupka u iznosu od 75.240,95 kn (list 35. - 36. spisa) slijedom čega je i u odnosu na trošak tog parničnog postupka tužitelj vjerovnik stečajne mase i to prema članku 87. stavku 1. točki 1. Stečajnog zakona (što je također navedeno i u odluci poslovni broj Pž-1820/2012 od 25. ožujka 2012. s lista 129. spisa). Međutim, niti nakon što je ishodio pravomoćnu presudu (tadašnjeg) Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu, tužitelj nije namirio svoje potraživanje od Mljekare Slavija d.d. u stečaju. Između stranaka je također nesporno da je tuženik kao stečajni

upravitelj nakon dospijeća tužiteljeva potraživanja u stečajnom postupku podnosio „prijedloge raspodjele utrška-djelomične diobe" iz kojih proizlazi da tuženik u njima nije rezervirao sredstva za namirenje tužiteljeva potraživanja o kojem se tada vodio spor, a što proizlazi iz preslike podnesaka iz stečajnog predmeta od 29. studenoga 2004., 5. veljače 2005. i 8. veljače 2005. (list 39., 47. i 54. spisa); naprotiv, tuženik je prema vlastitim iskazima s ročišta održanima 8. studenoga 2011. (list 32. spisa) i 3. rujna 2015. (list 144. spisa) od prihoda iz poslovanja isplaćivao zaposlenike (čije tražbine su dijelom troškovi stečajnog postupka prema članku 86. točke 3. Stečajnog zakona u vezi s ranijom odredbom članka 86. Zakona o radu, a dijelom ostale obveze stečajne mase prema članku 87. stavku 1. točke 5. Stečajnog zakona što su uostalom i stranke suglasno navele na ročištu od 21. travnja 2016. s lista 240. spisa koji se kao i tužiteljeva tražbina prema Mljekari Slavija d.d. u stečaju razmjerno namiruju) i dobavljače (koji su također vjerovnici stečajne mase prema članku 87. stavku 1. točke 3. Stečajnog zakona).

S obzirom na to da je tužitelj u tužbi i tijekom postupka tvrdio da je tuženik kao stečajni upravitelj prema članku 87.a stavka 1. Stečajnog zakona trebao voditi računa o tome da se iz stečajne mase osiguraju sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase te da je prigodom isplate pojedinih obveza stečajne mase stečajni upravitelj dužan izdvojiti sredstva potrebna za pokriće onih obveza stečajne mase za koje se osnovano može pretpostaviti da bi ih trebalo namiriti u budućnosti, o čemu tuženik kao stečajni upravitelj nije vodio računa uslijed čega se iz stečajne mase nakon pravomoćnosti presude Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj P-108/2005 od 30. svibnja 2006. nije mogla namiriti tražbina tužitelja kao vjerovnika stečajne mase, tužitelj je u tužbi smatrao da mu je nastala šteta za koju je tuženik odgovoran prema članku 28. stavku 4. Stečajnog zakona u iznosu od 969.715,89 kn s pripadajućim zateznim kamatama s time da se ta šteta „sastojala" od visine tužiteljeva potraživanja koje je utvrđeno pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj P-108/2005 od 30. svibnja 2006. u iznosu od 894.474,94 kn s pripadajućim zateznim kamatama i troška tog parničnog postupka u iznosu od 75.240,95 kn. Prvostupanjski je sud radi ispitivanja osnovanosti tužbenog zahtjeva tužitelja (u ranije provedenom postupku) izveo dokaz uvidom u isprave priložene spisu te je izvršio uvid i u stečajni spis Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj St-134/2002. Prvostupanjski je sud također izveo dokaz saslušanjem stranaka i to tužiteljeva zastupnika po zakonu Vlade Grepa i tuženika, te je na temelju tako izvedenog postupka 14. studenoga 2011. donio presudu poslovni broj P-224/2011 kojom je odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan. Međutim, povodom tužiteljeve žalbe ta je presuda ukinuta rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-1820/2012 od 25. ožujka 2015. (list 123. - 132. spisa) te je u ponovnom postupku prvostupanjski sud (ponovno) izveo dokaz saslušanjem tuženika (list 143. - 145. spisa) i, po uputi drugostupanjskog suda, dokaz financijskim vještačenjem po sudskom vještaku Filipu Toliću radi utvrđivanja visine štete odnosno razmjernog iznosa potraživanja kojeg je tuženik kao stečajni upravitelj u ime društva Mljekara Slavija d.d. u stečaju trebao isplatiti tužitelju sukladno članku 85. stavku 3. Stečajnog zakona.

Nakon što je sudski vještak Filip Tolić dostavio sudu svoj nalaz i mišljenje (list 165. – 170. spisa) prema kojem bi tužiteljeva tražbina utvrđena presudom trebala biti razmjerno isplaćena u iznosu od 159.483,32 kn, tužitelj je sukladno tom nalazu vještaka podneskom od 10. ožujka 2016. (list 238. - 239. spisa) uskladio tužbeni zahtjev potražujući navedeni iznos s pripadajućim zateznim kamatama. Na ročištu od 21. travnja 2016. tuženik nije osporio

„matematičku točnost izračuna vještaka" (list 240. spisa) pa je prvostupanjski sud na temelju tako izvedenog postupka donio pobijanu presudu.

Prvostupanjski je sud pravilno obvezao tuženika kao (bivšeg) stečajnog upravitelja društva Mljekara Slavija d.d. u stečaju da naknadi tužitelju štetu i to u visini razmjerno ostalim obvezama stečajne mase zato što tuženik prilikom isplate ostalih obveza stečajne mase nije rezervirao (izdvojio) razmjerna sredstva potrebna za pokriće tužiteljeva potraživanja, a koja bi isplatio tužitelju nakon što (bi) se to potraživanje utvrdi(lo) pravomoćnom sudskom odlukom. Naime, kao što je ovaj sud naveo i u ranijoj odluci poslovni broj Pž-1820/2012 od 25. ožujka 2015., odredbom članka 87.a stavka 1. Stečajnog zakona stečajni upravitelj je tijekom cijeloga postupka dužan voditi računa o tome da se iz stečajne mase osiguraju sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase, a prigodom isplate pojedinih obveza stečajne mase dužan je izdvojiti sredstva potrebna za pokriće onih takvih obveza za koje se osnovano može pretpostaviti da bi ih trebalo namiriti u budućnosti. Nadalje, odredbom članka 28. stavka 4. Stečajnog zakona je propisano da je stečajni upravitelj dužan naknaditi štetu vjerovniku stečajne mase koju je ovaj pretrpio zbog neispunjenja obveza stečajne mase poduzete njegovom pravnom radnjom, osim ako stečajni upravitelj u vrijeme poduzimanja te obveze nije mogao predvidjeti da stečajna masa neće biti dostatna za njeno ispunjenje.

Prema tome, iz navedenih odredbi Stečajnog zakona proizlazi da je jedna od dužnosti stečajnog upravitelja da vodi računa o tome da se iz stečajne mase osiguraju sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase s time da prilikom isplate pojedinih obveza stečajne mase mora izdvojiti sredstva potrebna za pokriće onih obveza stečajne mase za koje se osnovano može pretpostaviti da bi ih trebalo namiriti u budućnosti. U slučaju ako stečajni upravitelj tako ne postupi, dužan je naknaditi štetu vjerovniku stečajne mase koju je ovaj pretrpio zbog neispunjenja obveza stečajne mase poduzete njegovom pravnom radnjom propuštanja izdvajanja sredstava potrebnih za pokriće obveza stečajne mase, osim ako stečajni upravitelj u vrijeme poduzimanja te obveze nije mogao predvidjeti da stečajna masa neće biti dostatna za njeno ispunjenje. Prema tome, teret dokazivanja činjenice da je vjerovniku stečajne mase nastala šteta zbog neispunjenja obveza stečajne mase uslijed propusta stečajnog upravitelja da izdvoji sredstva potrebna za pokriće obveza stečajne mase je na vjerovniku stečajne mase, a ako vjerovnik stečajne mase dokaže štetu nastalu zbog propusta stečajnog upravitelja da izdvoji sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase kao i za pokriće onih obveza stečajne mase za koje se osnovano mogao pretpostaviti da bi ih trebalo namiriti u budućnosti, stečajni upravitelj se može osloboditi svoje obveze za nastalu štete samo ako dokaže da nije mogao predvidjeti da stečajna masa neće biti dostatna za namirenje tražbine vjerovnika stečajne mase (ili po članku 28. stavku 2. Stečajnog zakona ako je radnju poduzeo po odobrenju stečajnog suca, osim ako je odobrenje ili uputu isposlovao na prijevaran način).

S obzirom na to da je jedna od dužnosti stečajnog upravitelja da postupa savjesno i uredno, a osobito da savjesno vodi poslovanje stečajnog dužnika ako je određeno da se poslovanje nastavlja (članak 25. stavak 1. točka 7. Stečajnog zakona), stečajni upravitelj mora s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika obavljati svoju dužnost, a što između ostaloga znači da u slučaju ako stečajni dužnik sklapa određene pravne poslove, stečajni upravitelj mora osigurati sredstva potrebna za namirenje obveza stečajnog dužnika proizašlih iz tih pravnih poslova i to na način da u slučaju ako pojedine obveze još nisu dospjele,

prigodom isplate pojedinih obveza stečajne mase mora izdvojiti (rezervirati) sredstva potrebna za pokriće onih obveza stečajne mase za koje se osnovano može pretpostaviti da će dospjeti u budućnosti odnosno da će ih stečajni dužnik u budućnosti morati podmiriti.

U konkretnom predmetu je nesporno da je stečajni dužnik Mljekara Slavija d.d. u stečaju (kojem je tuženik kao stečajni upravitelj tada bio zastupnik po zakonu u smislu odredbe članka 89. Stečajnog zakona) nakon otvaranja stečajnog postupka s tužiteljem sklapao ugovore o prodaji te da je tužitelj ispunio u cijelosti sve svoje ugovorne obveze, kao i to da tuženik kao kupac duguje tužitelju kao vjerovniku stečajne mase iznos od 894.474,94 kn s pripadajućim zateznim kamatama koje teku od 18. listopada 2004. do isplate, a što je utvrđeno (kasnijom) pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj P-108/2005 od 30. svibnja 2006.; premda je spisu priložena preslika navedene presude bez klauzule pravomoćnosti, tuženik (njegov punomoćnik) je na ročištu održanom 8. studenoga 2011. iskazao da „ne osporava činjenicu postojanja pravomoćne presude u predmetu P-108/2005" (list 30. spisa) pa stoga ovaj sud smatra tužiteljevu tražbinu prema Mljekari Slaviji d.d. u stečaju nespornom kao i obvezu tog društva da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak u iznosu od 75.240,95 kn. Nadalje, iz obrazloženja navedene presude proizlazi da je Mljekara Slavija d.d. u stečaju zastupana po tuženiku osporavala tužiteljevo potraživanje u tom postupku smatrajući da je tužba preuranjena jer u stečajnom postupku nije izvršena djelomična ni cjelovita dioba te da tražbina tužitelja nije točno iskazana jer se u odnosu na dokumentaciju Mljekare Slavije d.d. u stečaju „razlikuje do visine gotovo od 300.000,00 kn". Prema tome, tuženik je već u vrijeme podnošenja odgovora na tužbu u parničnom predmetu poslovni broj P-108/2005 znao da je tužiteljevo potraživanje osnovano barem u iznosu od cca 600.000,00 kn. ali je smatrao da ono nije dospjelo zbog toga jer u stečajnom postupku nije provedena djelomična (niti potpuna) dioba, no djelomična niti potpuna dioba u stečajnom postupku nema nikakvog utjecaja na namirenje tužitelja kao vjerovnika stečajne mase već samo na namirenje stečajnih vjerovnika. Slijedom navedenog, tuženik je sukladno odredbi članka 87.a stavka 1. Stečajnog zakona morao voditi računa da se iz stečajne mase osiguraju potrebna sredstva za namirenje predvidivih obveza Mljekare Slavija d.d. u stečaju prema tužitelju barem u iznosu od 600.000,00 kn, a što nesporno nije učinio. Jednako tako, ako je tuženik (eventualno) smatrao da taj dio tužiteljeva potraživanja još nije dospio te da je preostali iznos tužiteljeva potraživanja u iznosu od cca 300.000,00 kn sporan, njegova je dužnost bila da prigodom isplate pojedinih obveza stečajne mase izdvoji sredstva potrebna za pokriće tužiteljeva potraživanja kako bi se to potraživanje moglo namiriti u slučaju tužiteljeva uspjeha u parničnom predmetu vođenom pred Trgovačkim sudom u Slavonskom Brodu poslovni broj P-108/2005; osim toga, tuženik je morao izdvojiti iz stečajne mase i sredstva potrebna za pokriće predvidivih parničnih troškova iz tog spora budući da je mogao pretpostaviti da će tužitelj (barem u odnosu na svoju tražbinu u iznosu od cca 600.000,00 kn) uspjeti u tom sporu. Međutim, tuženik nesporno nije tako postupao čime je postupio protivno odredbi članka 87.a stavka 1. Stečajnog zakona.

Naime, iz tuženikova iskaza danog na ročištu od 8. studenoga 2011. (list 32. spisa) proizlazi da je tuženik, osim što je unovčio dio imovine stečajnog dužnika Mljekare Slavija d.d. u stečaju na kojem je postojalo razlučno pravo, na javnoj dražbi prodao i „slobodnu imovinu" stečajnog dužnika za iznos od oko 700.000,00 kn, odnosno prema tuženikovu iskazu s ročišta od 3. rujna 2015. s lista 143. spisa za iznos od 960.000,00 kn, ali nije stečajnom sucu predlagao da se taj iznos „vrati na račun" stečajnog dužnika (kako bi se vjerovnici stečajne mase uključujući i tužitelja mogli namiriti od stečajnog dužnika

provedbom ovrhe), već je samo predlagao stečajnom sucu kako da ta sredstva podijeli. Nadalje, sam tuženik je u svojim iskazima naveo i da su iz sredstava koje je stečajni dužnik ostvarivao isplaćivao radnike i dobavljače, ali tužiteljev dug utvrđen presudom Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj P-108/2005 od 30. svibnja 2006. nesporno nije podmirio niti je prilikom isplate vjerovnika stečajne mase koji se razmjerno namiruju prema članku 85. stavku 3. Stečajnog zakona a prije pravomoćnosti navedene presude Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu izdvojio razmjeran dio sredstava potreban za namirenje tužiteljeva potraživanja kao potraživanja ostalih obveza stečajne mase u smislu članka 87.a stavka 1. u vezi članka 87. stavka 1. točaka 3. i 5. Stečajnog zakona.

Odredbom članka 154. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima je propisano tko drugome uzrokuje štetu dužan je nadoknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, dok prema odredbi članka 155. Zakona o obveznim odnosima (materijalna) šteta je umanjenje nečije imovine (obična šteta) i sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist).

Prema tome, iz navedenih zakonskih odredbi proizlazi da su pretpostavke odgovornosti za štetu: a) postojanje osobe odgovorne za štetu (štetnik), b) protupravna štetna radnja, c) postojanje štete i d) uzročna veza između štetne radnje štetnika i štete kao posljedice te radnje. Sve navedene pretpostavke se moraju kumulativno ispuniti da bi postojala odgovornost za štetu.

U konkretnom predmetu, osim tuženikove (štetnikove) protupravne štetne radnje, ispunjene su i preostale zakonske pretpostavke za naknadu štete tužitelju. Naime, šteta koja je tužitelju nastala se sastoji od umanjenja njegove imovine budući da je a) isporučio tuženiku stvari za koje nije dobio odgovarajuću isplatu protuvrijednosti (cijene) i b) troška parničnog postupka kojeg je tužitelj morao voditi protiv stečajnog dužnika radi namirenja tog potraživanja.

Uzročna veza između tuženikove štetne radnje i štete kao posljedice te radnje ogleda se u tome jer se tužitelj nakon što je ishodio pravomoćnu presudu Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj P-108/2005 od 30. svibnja 2006. (nesporno) više nije mogao niti djelomično naplatiti od stečajnog dužnika Mljekare Slavija d.d. zbog naknadne nedostatnosti stečajne mase (list 88. spisa) uslijed tuženikova propusta da sukladno odredbi članka 87.a stavka 1. Stečajnog zakona pravodobno osigura sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase odnosno da prigodom isplate drugim dobavljačima stečajnog dužnika (koji su kao i tužitelj vjerovnici stečajne mase prema članku 87. stavku 1. točke 3. Stečajnog zakona) izdvoji sredstva potrebna za pokriće obveza stečajne mase prema tužitelju u iznosu od 894.474,94 kn odnosno razmjeran dio tih sredstava u smislu članka 85. stavka 3. Stečajnog zakona (iako je stečajni dužnik nakon 18. listopada 2004. kada je prema presudi poslovni broj P-108/2005 dospjelo tužiteljevo potraživanje u iznosu od 894.474,94 kn nesporno raspolagao „slobodnom" imovinom dostatnom makar za djelomično pokriće tog tužiteljeva potraživanja). Jednako tako, uslijed tuženikova osporavanja tužiteljeva potraživanja u parničnom postupku i izostanka izdvajanja sredstava potrebnih za pokriće tih troškova, tužitelju je nastala daljnja šteta u iznosu od 75.240,95 kn koliko su iznosili troškovi parničnog postupka, a niti tu štetu tužitelj naknadno zbog nedostatnosti stečajne mase nije mogao naplatiti od stečajnog dužnika. Time su nesporno ispunjenje sve zakonske pretpostavke za odgovornost tuženika za naknadu štete tužitelju te je stoga tuženik prema odredbama članka 154. Zakona o obveznim odnosima i članka 28. stavka 4. Stečajnog zakona

dužan naknaditi tužitelju kao vjerovniku stečajne mase štetu koju je tužitelj pretrpio, a što je ovaj sud naveo i u ranijoj odluci poslovni broj Pž-1820/2012 od 25. ožujka 2015.

Nadalje, u konkretnom predmetu ne postoje niti pretpostavke za tuženikovo oslobođenje od odgovornosti za naknadu štete niti iz članka 28. stavka 4. Stečajnog zakona (da tuženik u vrijeme preuzimanja obveze nije mogao predvidjeti da stečajna mase neće biti dostatna za ispunjenje obveza prema tužitelju) niti iz članka 28. stavka 2. Stečajnog zakona (da je radnju odobrio stečajni sudac odnosno da radnje koje je poduzeo stečajni upravitelj je poduzeo u ovrsi naloga ili upute stečajnog suca). Naime, sam tuženik je u svom iskazu danom na ročištu za glavnu raspravu održanom 8. studenoga 2011. izjavio da je predvidio obveze stečajne mase (list 33. spisa); iako iz zapisnika s tog ročišta nije jasno vidljivo kada je tuženik predvidio obveze stečajne mase (da li prilikom sklapanja ugovora o prodaji s tužiteljem odnosno prilikom preuzimanja obveze isplate cijene tužitelju ili naknadno), u ovom sporu to nije odlučna činjenica koja bi ekskulpirala tuženika od odgovornosti za naknadu štete tužitelju. Ovo iz razloga jer je tuženik i nakon sklapanja ugovora o prodaji (i nakon dospijeća tužiteljeva potraživanja proizašlog iz ugovora o prodaji) raspolagao dovoljnim sredstvima za isplatu vjerovnika stečajne mase – uostalom, kako je ranije navedeno u ovoj odluci i sam tuženik je u svojim iskazima naveo da je isplaćivao vjerovnike stečajne mase čije tražbine predstavljaju ostale obveze stečajne mase iz članka 87. stavka 1. točaka 3. i 5. Stečajnog zakona, ali pri tome nije izdvojio razmjeran dio sredstava potrebnih za namirenje tužiteljeva potraživanja što je njegova dužnost prema odredbi članka 87.a stavka 1. u vezi članka 85. stavka 3. Stečajnog zakona. Osim toga, kako je ranije navedeno u ovoj odluci, teret dokazivanja činjenice da tuženik u vrijeme preuzimanja obveze prema tužitelju nije mogao predvidjeti da stečajna masa neće biti dostatna za njeno ispunjenje je na tuženiku, a tuženik niti u ponovljenom postupku tu činjenicu nije dokazao.

Osim toga, budući da za postupanje tuženika kao stečajnog upravitelja prema odredbi članka 87.a stavka 1. Stečajnog zakona nije propisano prethodno odobrenje stečajnog suca (za razliku od isplate troškova stečajnog postupka koji su se mogli isplatiti samo temeljem rješenja stečajnog suca prema ranije važećem članku 86.a Stečajnog zakona), to nije ispunjena niti pretpostavka iz članka 28. stavka 2. Stečajnog zakona po kojoj se tuženik također mogao osloboditi od odgovornosti za naknadu štete tužitelju.

Prema tome, u konkretnom predmetu prvostupanjski je sud pravilno ocijenio da je tuženik kao stečajni upravitelj odgovoran tužitelju za štetu jer je prigodom isplate pojedinih obveza stečajne mase (radnicima prema članku 87. stavku 1. točki 5. Stečajnog zakona i pojedinim dobavljačima prema članku 87. stavku 1. točke 3. istog Zakona) propustio izdvojiti sredstva potrebna za pokriće obveza koje je Mljekara Slavija d.d. u stečaju imala prema tužitelju (a za koje je osnovano mogao pretpostaviti da bi ih trebalo namiriti u budućnosti to jest nakon pravomoćnosti presude Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj P-108/2005). Nadalje, budući da visina te štete predstavlja razmjerni iznos kojeg je tuženik trebao (u ime stečajnog dužnika Mljekare Slavije d.d. u stečaju) izdvojiti i, nakon pravomoćnosti presude Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj P-108/2005 od 30. svibnja 2006., isplatiti tužitelju, a ta visina je utvrđena od strane prvostupanjskog suda vještačenjem po sudskom vještaku Filipu Toliću i čije utvrđenje tuženik niti u prvostupanjskom postupku (kao niti u žalbi) nije osporio, to je prvostupanjski sud pravilno obvezao tuženika da isplati tužitelju iznos od 159.483,32 kn s pripadajućim zateznim

kamatama. Upravo zbog navedenog, točka I. izreke prvostupanjske presude je pravilna i zakonita.

Nadalje, s obzirom na to da je tužitelj tijekom postupka specificirajući svoj tužbeni zahtjev zapravo djelomično povukao tužbu, to je prvostupanjski pravilnom primjenom odredbe članka 154. stavka 2. Zakona o parničnom postupku (ali i članka 158. stavka 1. istog Zakona) razmjerno uspjehu u sporu odmjerio troškove obiju stranaka, te troškove prebio do visine troška odmjerenog tužitelju i obvezao tužitelja da preostali (neprebijeni) dio troška postupka naknadi tuženiku. U odnosu na tuženikov žalbeni navod da mu prvostupanjski sud neosnovano nije priznao trošak podneska kojim odgovara na tužbu, ovaj sud napominje da tuženik u zahtjevima za naknadu parničnog troška s lista 38. i 242. spisa nije niti potraživao naknadu troška za sastav odgovora na tužbu. Naprotiv, iz oba tuženikova zahtjeva za naknadu troška postupka proizlazi da je tuženik potraživao naknadu troška sastava tužbe, a ne odgovora na tužbu pa s obzirom na to da tuženik nije niti podnio tužbu njemu takav trošak nije niti nastao odnosno tuženik taj trošak nije niti imao. Zato mu prvostupanjski sud pravilno nije priznao taj trošak postupka. Pri tome, ovaj sud napominje da iako je tuženik u svom zahtjevu za naknadu parničnog troška s lista 38. spisa (osim tužbe) potraživao i trošak „odgovora", iz tog zahtjeva za naknadu troška proizlazi da zahtjev za naknadu troška nije određeno postavljen u smislu odredbe članka 164. stavaka 1. i 2. Zakona o parničnom postupku pa mu stoga sud niti trošak na ime sastava tog „odgovora" nije mogao priznati. Upravo zbog navedenog, i točka II. izreke prvostupanjske presude je pravilna i zakonita.

Slijedom navedenog, tuženikovu žalbu je valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijanu prvostupanjsku presudu, a na temelju odredbe članka 368. stavka 1. Zakona o parničnom postupku.

Zagreb, 21. siječnja 2019.

Sudac
Marina Veljak, v. r.

REPUBLIKA HRVATSKA - VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE - ZAGREB 3

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

Ministarstvo pravosuđa i uprave
Republike Hrvatske

Veličina slova: A A A

Predmet: P-280/2015

Trgovački sud u Osijeku - Stalna služba u Slavonskom Brodu

Puni uvid u podatke predmeta kroz e-komunikaciju (za stranke u postupku)

Stranke

Tužitelj L.
Tuženik V.V.

Vrsta predmeta

Naknada štete od 500.000,01 kn i više

Tijek postupka

Datum pokretanja postupka	14.05.2010.
Datum posljednje dodjele	12.05.2015. - sudac/sutkinja Mirna Vujčić
Datum donošenja odluke	20.05.2016.
Datum otpreme	20.05.2016.
Datum arhiviranja	29.03.2019.
Rok čuvanja spisa	21.01.2029.

Sudske radnje

Ročište za glavnu raspravu	09.06.2015.	Održano
Ročište za glavnu raspravu	03.09.2015.	Održano
Ostala ročišta	20.10.2015.	Održano
Ročište za glavnu raspravu	21.04.2016.	Održano
Ročište za objavu odluke	20.05.2016.	Održano

Podaci o odluci

Vrsta donesene odluke	Presuda
Datum pravomoćnosti odluke	21.01.2019.
Datum ovršnosti odluke	11.03.2019.

Dodatne informacije

Dodatni status predmeta	NE
Izjavljena žalba	DA - 25.05.2016.
Spis na višem sudu	DA - Datum otpreme: 01.07.2016.
Predmeti izvan eSpis-a	-

Vezani spisi

P-224/2011 - promijenjen upisnik
Pž-5039/2016 - viši sud

Pismena

#	Datum	Tip pismena	Vrsta pismena	Prilozi	Podnositelj / sud
1.	14.05.2020.	Podnesak	Podnesak	Da	S.K.
2.	14.05.2020.	Odluka/dopis suda	Potvrda pravomoćnosti/ovršnosti	Ne	Sud
3.	25.02.2019.	Podnesak	Presuda - odbijena žalba - potvrđena presuda 1. st.	Ne	V.R.
4.	01.07.2016.	Odluka/dopis suda	Popratno izvješće za viši sud	Ne	Sud
5.	10.06.2016.	Podnesak	Pristojba (nalog, opomena, obavijest)	Ne	V.V.
6.	30.05.2016.	Odluka/dopis suda	Rješenje - naplata pristojbe	Ne	Sud

#	Datum	Tip pismena	Vrsta pismena	Prilozi	Podnositelj / sud
7.	25.05.2016.	Podnesak	Žalba	Da	V.V.
8.	23.05.2016.	Podnesak	Punomoć	Ne	M.Š.O.
9.	20.05.2016.	Odluka/dopis suda	Presuda	Ne	Sud
10.	20.05.2016.	Zapisnik	Zapisnik	Ne	Sud
11.	21.04.2016.	Zapisnik	Zapisnik	Da	Sud
12.	10.03.2016.	Podnesak	Podnesak tužitelja	Ne	V.V.S.B.
13.	09.03.2016.	Odluka/dopis suda	Dopis	Ne	Sud
14.	08.03.2016.	Podnesak	Dopis	Ne	T.O.
15.	24.02.2016.	Odluka/dopis suda	Dopis	Ne	Sud
16.	24.02.2016.	Odluka/dopis suda	Rješenje - naknada troškova i nagrada za obavljeno vještačenje	Ne	Sud
17.	24.02.2016.	Odluka/dopis suda	Dopis	Ne	Sud
18.	22.02.2016.	Podnesak	Nalaz i mišljenje vještaka	Ne	F.T.V.
19.	22.02.2016.	Podnesak	Račun vještaka	Ne	F.T.V.
20.	09.02.2016.	Odluka/dopis suda	Dopis	Ne	Sud
21.	15.01.2016.	Odluka/dopis suda	Dopis	Ne	Sud
22.	12.01.2016.	Podnesak	Ostalo	Ne	T.O.
23.	23.10.2015.	Podnesak	Ostalo	Ne	T.O.
24.	23.10.2015.	Podnesak	Dostava uplatnice	Ne	L.D.V.
25.	20.10.2015.	Zapisnik	Zapisnik	Ne	Sud
26.	20.10.2015.	Odluka/dopis suda	Rješenje - određivanje vještačenja	Ne	Sud
27.	03.09.2015.	Zapisnik	Zapisnik	Da	Sud
28.	09.06.2015.	Zapisnik	Zapisnik	Da	Sud
29.	12.05.2015.	Podnesak	Rješenje - ukinuta 1.st. presuda i predmet vraćen na ponovno suđenje (bitna povreda)	Ne	V.R.

Projekt "Razvoj 'One stop shop' podsustava za ZIS aplikaciju u zemljišnoknjižnom sustavu i usklađivanje podataka zemljišnih knjiga" sufinancira Europska unija

PREGLED STATUSA PREDMETA (LRSERVICES.JSP?ACTION=PUBLICLRFILESTATUS)

Podaci o ZK predmetu

Općinski sud / ZK odjel*:

Općinski sud u Slavonskom Brodu / Zemljišnoknjižni odjel Slavonski Brod

Broj ZK predmeta:

Z - 4284 / 2022

Poništi

Pregledaj

Pregled statusa predmeta

OPĆINSKI SUD U SLAVONSKOM BRODU, ZEMLJIŠNOKNJIŽNI ODJEL SLAVONSKI BROD

Broj predmeta: Z-4284/2022

Stanje na dan: 31.05.2022 23:54

Primljeno:	30.03.2022 13:46
Oznaka spisa:	O-137/22
Sadržaj prijedloga:	Rješenje o nasljeđivanju
Bilješka o kretanju spisa:	ISKAZIVANJE PRAVOMOĆNOSTI
Način rješenja:	Udovoljeno
Datum rješenja:	05.04.2022.
Datum provedbe:	05.04.2022.
Datum otpreme:	05.04.2022.

©2014-2022 - Ministarstvo pravosuđa i uprave te Državna geodetska uprava. Sva prava pridržana. Izjava o pristupačnosti (statement.jsp).

Sadržaj aplikacije isključiva je odgovornost Ministarstva pravosuđa i uprave te Državne geodetske uprave i ne odražava nužno gledišta Europske unije.

NESLUŽBENA KOPIJA

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Slavonskom Brodu
ZEMLJIŠNOKNJIŽNI ODJEL SLAVONSKI BROD
Stanje na dan: 31.05.2022. 23:54

Verificirani ZK uložak

Katastarska općina: 328154, BRODSKI VAROŠ

Broj ZK uloška: 205

Broj zadnjeg dnevnika: Z-4286/2022
Aktivne plombe:

IZVADAK IZ ZEMLJIŠNE KNJIGE

A
Posjedovnica
PRVI ODJELJAK

Rbr.	Broj zemljišta (kat. čestice)	Oznaka zemljišta	Površina			Primjedba
			jutro	čhv	m2	
1.	462/2	ORANICA GRABROVAC		314		
2.	690/3	VINOGRAD GRABROVAC		565		
		UKUPNO:		879		

B
Vlastovnica

Rbr.	Sadržaj upisa	Primjedba
2. Suvlasnički dio: 1/2		
VINKOVIĆ DAMIR, OIB: 70874956966, ULICA DR. ANDRIJE ŠTAMPARA 60, 35000 SLAVONSKI BROD		
3. Suvlasnički dio: 1/2		
VINKOVIĆ DAVOR, OIB: 87193284277, REISNEROVA ULICA 110, 31000 OSIJEK		

C
Teretovnica

Rbr.	Sadržaj upisa	Iznos	Primjedba
Tereta nema!			

Potvrđuje se da ovaj izvadak odgovara stanju zemljišne knjige na datum 31.05.2022.

NESLUŽBENA KOPIJA

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Slavonskom Brodu
ZEMLJIŠNOKNJIŽNI ODJEL SLAVONSKI BROD
Stanje na dan: 31.05.2022. 23:54

Verificirani ZK uložak

Katastarska općina: 328154, BRODSKI VAROŠ

Broj ZK uloška: 4949

Broj zadnjeg dnevnika: Z-4596/2022
Aktivne plombe:

IZVADAK IZ ZEMLJIŠNE KNJIGE

A
Posjedovnica
PRVI ODJELJAK

Rbr.	Broj zemljišta (kat. čestice)	Oznaka zemljišta	Površina			Primjedba
			jutro	čhv	m2	
1.	1710	KUĆA, DVORIŠTE I ORANICA SELO			3231	
		UKUPNO:			3231	

B
Vlastovnica

Rbr.	Sadržaj upisa	Primjedba
1. Vlasnički dio: 1/1		
VINKOVIĆ DAMIR, OIB: 70874956966, ULICA DR. ANDRIJE ŠTAMPARA 60, 35000 SLAVONSKI BROD		

C
Teretovnica

Rbr.	Sadržaj upisa	Iznos	Primjedba
Tereta nema!			

Potvrđuje se da ovaj izvadak odgovara stanju zemljišne knjige na datum 31.05.2022.

NESLUŽBENA KOPIJA

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Slavonskom Brodu
ZEMLJIŠNOKNJIŽNI ODJEL SLAVONSKI BROD
Stanje na dan: 05.06.2022. 22:42

Verificirani ZK uložak

Katastarska općina: 328154, BRODSKI VAROŠ

Broj ZK uloška: 6014

Broj zadnjeg dnevnika: Z-4286/2022
Aktivne plombe:

IZVADAK IZ ZEMLJIŠNE KNJIGE

A
Posjedovnica
PRVI ODJELJAK

Rbr.	Broj zemljišta (kat. čestice)	Oznaka zemljišta	Površina			Primjedba
			jutro	čhv	m2	
1.	2127	ORANICA TULEK			9279	
		UKUPNO:			9279	

B
Vlastovnica

Rbr.	Sadržaj upisa	Primjedba
1. Vlasnički dio: 1/1		
VINKOVIĆ DAVOR, OIB: 87193284277, REISNEROVA ULICA 110, 31000 OSIJEK		

C
Teretovnica

Rbr.	Sadržaj upisa	Iznos	Primjedba
Tereta nema!			

Potvrđuje se da ovaj izvadak odgovara stanju zemljišne knjige na datum 05.06.2022.

NESLUŽBENA KOPIJA

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Slavonskom Brodu
ZEMLJIŠNOKNJIŽNI ODJEL SLAVONSKI BROD
Stanje na dan: 31.05.2022. 23:54

Verificirani ZK uložak

Katastarska općina: 328154, BRODSKI VAROŠ

Broj ZK uloška: 2526

Broj zadnjeg dnevnika: POČETNO STANJE
Aktivne plombe:

IZVADAK IZ ZEMLJIŠNE KNJIGE

A
Posjedovnica
PRVI ODJELJAK

Rbr.	Broj zemljišta (kat. čestice)	Oznaka zemljišta	Površina			Primjedba
			jutro	čhv	m2	
1.	691	ORANICA GRABOVAC		325		
		UKUPNO:		325		

B
Vlastovnica

Rbr.	Sadržaj upisa	Primjedba
1. Vlasnički dio: 1/1 GOJKOVIĆ VERA ROĐ. VINKOVIĆ, SLOBODNICA BR. 101		

C
Teretovnica

Rbr.	Sadržaj upisa	Iznos	Primjedba
Tereta nema!			

Potvrđuje se da ovaj izvadak odgovara stanju zemljišne knjige na datum 31.05.2022.

NESLUŽBENA KOPIJA

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Slavonskom Brodu
ZEMLJIŠNOKNJIŽNI ODJEL SLAVONSKI BROD
Stanje na dan: 31.05.2022. 23:54

Verificirani ZK uložak

Katastarska općina: 328154, BRODSKI VAROŠ

Broj ZK uloška: 2179

Broj zadnjeg dnevnika: Z-4286/2022
Aktivne plombe:

IZVADAK IZ ZEMLJIŠNE KNJIGE

A
Posjedovnica
PRVI ODJELJAK

Rbr.	Broj zemljišta (kat. čestice)	Oznaka zemljišta	Površina			Primjedba
			jutro	čhv	m2	
1.	681/158	ŠUMA U GRABROVCU		660		
		UKUPNO:		660		

B
Vlastovnica

Rbr.	Sadržaj upisa	Primjedba
1. Vlasnički dio: 1/1		
VINKOVIĆ DAMIR, OIB: 70874956966, ULICA DR. ANDRIJE ŠTAMPARA 60, 35000 SLAVONSKI BROD		

C
Teretovnica

Rbr.	Sadržaj upisa	Iznos	Primjedba
Tereta nema!			

Potvrđuje se da ovaj izvadak odgovara stanju zemljišne knjige na datum 31.05.2022.

NESLUŽBENA KOPIJA

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Slavonskom Brodu
ZEMLJIŠNOKNJIŽNI ODJEL SLAVONSKI BROD
Stanje na dan: 31.05.2022. 23:54

Verificirani ZK uložak

Katastarska općina: 328154, BRODSKI VAROŠ

Broj ZK uloška: 5351

Broj zadnjeg dnevnika: Z-4286/2022
Aktivne plombe:

IZVADAK IZ ZEMLJIŠNE KNJIGE

A
Posjedovnica
PRVI ODJELJAK

Rbr.	Broj zemljišta (kat. čestice)	Oznaka zemljišta	Površina			Primjedba
			jutro	čhv	m2	
1.	2184	ORANICA TULEK			2492	Pripis iz uloška 2131
		UKUPNO:			2492	

B
Vlastovnica

Rbr.	Sadržaj upisa	Primjedba
2. Vlasnički dio: 1/1		
VINKOVIĆ DAVOR, OIB: 87193284277, REISNEROVA ULICA 110, 31000 OSIJEK		

C
Teretovnica

Rbr.	Sadržaj upisa	Iznos	Primjedba
2.			
2.1	Zaprimljeno 19.04.2010. broj Z-3053/10 Temeljem ovosudnog pravomoćnog rješenja od 22. rujna 2009. broj R1-139/09-10 uknjižuje se na č.k.br. 2184 pravo stvarne služnosti polaganjem cjevovoda za protok nafte 5 metara lijevo i 5 metara desno od osi istog cjevovoda i to po cijeloj dužini trase za korist: **JADRANSKI NAFTOVOD DD, ZAGREB, MIRAMARSKA CESTA BR. 24**		SLUŽNOST

Potvrđuje se da ovaj izvadak odgovara stanju zemljišne knjige na datum 31.05.2022.

NESLUŽBENA KOPIJA

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Slavonskom Brodu
ZEMLJIŠNOKNJIŽNI ODJEL SLAVONSKI BROD
Stanje na dan: 31.05.2022. 23:54

Verificirani ZK uložak

Katastarska općina: 328154, BRODSKI VAROŠ

Broj ZK uloška: 5351

Broj zadnjeg dnevnika: Z-4286/2022
Aktivne plombe:

IZVADAK IZ ZEMLJIŠNE KNJIGE
POVIJESNI PRIKAZ

A
Posjedovnica

PRVI ODJELJAK

Rbr.	Broj zemljišta (kat. čestice)	Oznaka zemljišta	Površina			Primjedba
			jutro	čhv	m2	
1.	2184	ORANICA TULEK			2492	Pripis iz uloška 2131
		UKUPNO:			2492	

DRUGI ODJELJAK

Rbr.	Predmet ispisa	Sadržaj upisa	Primjedba
1.1		Zaprimljeno 04.07.2008. broj Z-5835/08 Besteretno se upisuju čestice 2184 otpisane iz Zk uloška broj 2131 ove kat. općine.	

B
Vlastovnica

Rbr.	Predmet ispisa	Sadržaj upisa	Primjedba
***1. Vlasnički dio: 1/1**			PRIJENOS 2 UDIO
***VINKOVIĆ MARICA, SLAV. BROD, ZAGREBAČKA BR. 334**			Ispisano sa: Z-9942/2008
*1.1	Z-9942/2008	Zaprimljeno 04.07.2008. broj Z-5835/08 Temeljem otpravka ugovora o diobi suvlasničke zajednice nekretnina od 02. srpnja 2008. godine br. OU-160/2008. solemniziranog po javnom bilježniku Ruži Medunić iz Slavonskog Broda, uknjižuje se pravo vlasništva na nekretnine upisane u A	
2. Vlasnički dio: 1/1			
***VINKOVIĆ VLADIMIR (IVANOV), SLAV. BROD, ZAGREBAČKA BR. 334**			Ispisano sa: Z-4284/2022
*1.1	Z-4284/2022	Zaprimljeno 28.11.2008. broj Z-9942/08 Temeljem ugovora o dosmrtnom uzdržavanju solemniziranog po javnom bilježniku Ruži Medunić iz Slav. Broda od 27. studenog 2008.g. br. OV- 260/08 i preslike osob. iskaznice uknjižuje se pravo vlasništva na nekretnine upisane u A	
2.1		Zaprimljeno 30.03.2022.g. pod brojem Z-4284/2022 UKNJIŽBA, PRAVO VLASNIŠTVA, RJEŠENJE O NASLJEĐIVANJU UPP-OS-35/2022, O-137/22 07.03.2022 **VINKOVIĆ DAVOR, OIB: 87193284277, REISNEROVA ULICA 110, 31000 OSIJEK**	na 2 (1.1)

C
Teretovnica

Rbr.	Predmet ispisa	Sadržaj upisa	Iznos	Primjedba
1.				
*1.1	Z-3053/2010	Zaprimljeno 07.01.2009. broj Z-162/09 Temeljem ovosudnog rješenja od 2. ožujka 2009. zabilježuje se pokretanje i otvaranje pojedinačnog ispravnog postupka za uknjižbu prava stvarne služnosti cjevovoda za protok nafte na č.k.br. 2184 predlagatelja Jadranskog naftovoda dd iz Zagreba, Miramarska cesta br. 24.		ZABILJEŽBA
1.2		Zaprimljeno 19.04.2010. broj Z-3053/10 Temeljem ovosudnog pravomoćnog rješenja od 22. rujna 2009. broj R1-139/09-10 briše se zabilježba pod Z-162/09.		
2.				
2.1		Zaprimljeno 19.04.2010. broj Z-3053/10 Temeljem ovosudnog pravomoćnog rješenja od 22. rujna 2009. broj R1-139/09-10 uknjižuje se na č.k.br. 2184 pravo stvarne služnosti polaganjem cjevovoda za protok nafte 5 metara lijevo i 5 metara desno od osi istog cjevovoda i to po cijeloj dužini trase za korist: **JADRANSKI NAFTOVOD DD, ZAGREB, MIRAMARSKA CESTA BR. 24**		SLUŽNOST

Potvrđuje se da ovaj izvadak odgovara stanju zemljišne knjige na datum 31.05.2022.

NESLUŽBENA KOPIJA

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Slavonskom Brodu
ZEMLJIŠNOKNJIŽNI ODJEL SLAVONSKI BROD
Stanje na dan: 31.05.2022. 23:54

Verificirani ZK uložak

Katastarska općina: 328154, BRODSKI VAROŠ

Broj ZK uloška: 2179

Broj zadnjeg dnevnika: Z-4286/2022
Aktivne plombe:

IZVADAK IZ ZEMLJIŠNE KNJIGE
POVIJESNI PRIKAZ

A
Posjedovnica
PRVI ODJELJAK

Rbr.	Broj zemljišta (kat. čestice)	Oznaka zemljišta	Površina			Primjedba
			jutro	čhv	m2	
1.	681/158	ŠUMA U GRABROVCU		660		
		UKUPNO:		660		

B
Vlastovnica

Rbr.	Predmet ispisa	Sadržaj upisa	Primjedba
1. Vlasnički dio: 1/1			
*VINKOVIĆ VLADO (IVANOV), BR. VAROŠ, Đ. ĐAKOVIĆA BR. 334			Ispisano sa: Z-4284/2022
*1.1	Z-4284/2022	IZ ZK ULOŠKA PRENESENI VLASNICI	
1.2		Zaprimljeno 30.03.2022.g. pod brojem Z-4284/2022 UKNJIŽBA, PRAVO VLASNIŠTVA, RJEŠENJE O NASLJEĐIVANJU UPP-OS-35/2022, O-137/22 07.03.2022 **VINKOVIĆ DAMIR, OIB: 70874956966, ULICA DR. ANDRIJE ŠTAMPARA 60, 35000 SLAVONSKI BROD**	na 1 (1.1)

C
Teretovnica

Rbr.	Predmet ispisa	Sadržaj upisa	Iznos	Primjedba
Tereta nema!				

Potvrđuje se da ovaj izvadak odgovara stanju zemljišne knjige na datum 31.05.2022.

NESLUŽBENA KOPIJA

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Slavonskom Brodu
ZEMLJIŠNOKNJIŽNI ODJEL SLAVONSKI BROD
Stanje na dan: 31.05.2022. 23:54

Verificirani ZK uložak

Katastarska općina: 328154, BRODSKI VAROŠ

Broj ZK uloška: 4949

Broj zadnjeg dnevnika: Z-4596/2022
Aktivne plombe:

IZVADAK IZ ZEMLJIŠNE KNJIGE
POVIJESNI PRIKAZ

A
Posjedovnica
PRVI ODJELJAK

Rbr.	Broj zemljišta (kat. čestice)	Oznaka zemljišta	Površina			Primjedba
			jutro	čhv	m2	
1.	1710	KUĆA, DVORIŠTE I ORANICA SELO			3231	
		UKUPNO:			3231	

B
Vlastovnica

Rbr.	Predmet ispisa	Sadržaj upisa	Primjedba
1. Vlasnički dio: 1/1			
*VINKOVIĆ VLADIMIR, SLAV. BROD, ZAGREBAČKA BR. 334			Ispisano sa: Z-4284/2022
*1.1	Z-4284/2022	IZ ZK ULOŠKA PRENESENI VLASNICI	
1.2		Zaprimljeno 30.03.2022.g. pod brojem Z-4284/2022 UKNJIŽBA, PRAVO VLASNIŠTVA, RJEŠENJE O NASLJEĐIVANJU UPP-OS-35/2022, O-137/22 07.03.2022 **VINKOVIĆ DAMIR, OIB: 70874956966, ULICA DR. ANDRIJE ŠTAMPARA 60, 35000 SLAVONSKI BROD**	na 1 (1.1)

C
Teretovnica

Rbr.	Predmet ispisa	Sadržaj upisa	Iznos	Primjedba
1.				
*1.1	Z-2246/2014	Primljeno: 7. studenog 1977. br. Z-4612/77. Na temelju darovnog ugovora br. 7852/77 od 23. rujna 1977. uknjiižuje se pravo služnosti doživotnog uživanja i služnosti na nekretninama u A - za korist: ***VINKOVIĆ IVAN (MARTINOV), BR. VAROŠ, Đ. ĐAKOVIĆA BR. 334** ***VINKOVIĆ MARICA ROĐ. RAJKOVIĆ, BR. VAROŠ, Đ. ĐAKOVIĆA BR. 334**		
1.2		Zaprimljeno 02.12.2009. broj Z-10134/09. Temeljem smrtnog lista od 10. studenog 2009. br. 223-04/09-02/2645 uknjižuje se brisanje prava služnosti doživotnog uživanja uknjiženog pod Z-4612/77.		

C
Teretovnica

Rbr.	Predmet ispisa	Sadržaj upisa	Iznos	Primjedba
1.3		Zaprimljeno 14.03.2014. broj Z-2246/14. Temeljem Smrtnog lista od 14. ožujka 2014. br. KL:223-04/14-002/534. uknjižuje se brisanje doživotnog uživanja pod br. Z-4612/77.		
2.				
*2.1	Z-8796/2010	Primljeno: 29. ožujka 2004. br. Z-1571/04. Na osnovi ovjerovljenog sporazuma o osiguranju novčane tražbine od 24. ožujka 2004. br. OU-338/04 uknjižuje se pravo zaloga na nekretnine upisane u A I (jedan) za glavni dug od 20.000,00 EUR-a (dvadesettisućaeur-a) te eventualnih troškova - za korist: ***BRODSKO POSAVSKA ŽUPANIJA, SLAV. BROD, P. KREŠIMIRA IV BR. 1**	20.000,00 EUR	
2.2		Zaprimljeno 24.11.2010. broj Z-8796/10 Temeljem brisovnog očitovanja RH Brodsko- posavske županije od 11. listopada 2010.g. br: Ov. 7848/10 uknjižuje se brisanja prava zaloga uknjiženog pod br. Z- 1571/04.		BRISANJE
3.				
*3.1	Z-4745/2014	Primljeno: 26. travnja 2004. br. Z-2078/04. Na osnovi ovjerovljenog sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama od 20. travnja 2004. br. OU-451/2004 uknjižuje se pravo zaloga na nekretnine upisane u A I (jedan) za glavni dug od 20.000,00 EUR-a (dvadesettisućaeur-a) sa pripadajućom kamatom godišnje te eventualnih troškova - za korist: ***PRIVREDNA BANKA ZAGREB DD PODRUŽNICA SLAV. BROD**	20.000,00 EUR	
3.2		Zaprimljeno 12.06.2014. broj Z-4745/14 Temeljem brisovnog očitovanja Privredne banke Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50 od 12. svibnja 2014. br. Ov-3055/14. briše se zalog uknjižen pod br. Z-2078/04.		
4.				
*4.1	Z-4596/2022	Zaprimljeno 14.03.2014. broj Z-2247/14. Temeljem Založne izjave od 14. ožujka 2014. br. OV-1173/14. Rješenja Županijskog suda u Osijeku od 7. ožujka 2014. br. Kir-Us-16/2014. i Rješenja Županijskog suda u Osijeku od 12. ožujka 2014. br. Kir-Us-12/2014-3 (Kir-Us-16/2014), uknjižuje se pravo zaloga na nekretnine upisane u A, u iznosu od od 382.500,00 KN (tristoosamdesetdvijetisućepetstokuna), s uvjetima u skladu sa cit. Založnom izjavom- za korist: ***REPUBLIKA HRVATSKA**	382.500,00 KN	
4.2		Zaprimljeno 06.04.2022.g. pod brojem Z-4596/2022 UKNJIŽBA BRISANJA, ZALOŽNO PRAVO, RJEŠENJE BROJ: KV I-US-3/2022-7 24.02.2022, POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI BROJ: KV I-US-3/2022-9 04.04.2022, pod poslovnim brojem Z-2247/14		na 4.1

Potvrđuje se da ovaj izvadak odgovara stanju zemljišne knjige na datum 31.05.2022.

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Slavonskom Brodu
ZEMLJIŠNOKNJIŽNI ODJEL SLAVONSKI BROD
Stanje na dan: 31.05.2022. 23:54

Verificirani ZK uložak

Katastarska općina: 328154, BRODSKI VAROŠ

Broj ZK uloška: 205

Broj zadnjeg dnevnika: Z-4286/2022
Aktivne plombe:

IZVADAK IZ ZEMLJIŠNE KNJIGE
POVIJESNI PRIKAZ

A
Posjedovnica

PRVI ODJELJAK

Rbr.	Broj zemljišta (kat. čestice)	Oznaka zemljišta	Površina			Primjedba
			jutro	čhv	m2	
1.	462/2	ORANICA GRABROVAC		314		
2.	690/3	VINOGRAD GRABROVAC		565		
3.	*2127	ORANICA TULEK			9279	Ispisano sa: Z-4284/2022
		UKUPNO:		879		

DRUGI ODJELJAK

Rbr.	Predmet ispisa	Sadržaj upisa	Primjedba
1.1		Zaprimljeno 30.03.2022.g. pod brojem Z-4284/2022 OTPIS k.č. 2127 u zk.ul 6014 k.o BRODSKI VAROŠ	

B
Vlastovnica

Rbr.	Predmet ispisa	Sadržaj upisa	Primjedba
***1. Vlasnički dio: 1/1**			
***VINKOVIĆ VLADIMIR, SLAV. BROD, ZAGREBAČKA BR. 334**			Ispisano sa: Z-4284/2022
*1.1	Z-4284/2022	IZ ZK ULOŠKA PRENESENI VLASNICI	
2. Suvlasnički dio: 1/2			
2.1		Zaprimljeno 30.03.2022.g. pod brojem Z-4284/2022 UKNJIŽBA, PRAVO VLASNIŠTVA, RJEŠENJE O NASLJEĐIVANJU UPP-OS-35/2022, O-137/22 07.03.2022 **VINKOVIĆ DAMIR, OIB: 70874956966, ULICA DR. ANDRIJE ŠTAMPARA 60, 35000 SLAVONSKI BROD**	na 1 (1.1)
3. Suvlasnički dio: 1/2			
3.1		Zaprimljeno 30.03.2022.g. pod brojem Z-4284/2022 UKNJIŽBA, PRAVO VLASNIŠTVA, RJEŠENJE O NASLJEĐIVANJU UPP-OS-35/2022, O-137/22 07.03.2022 **VINKOVIĆ DAVOR, OIB: 87193284277, REISNEROVA ULICA 110, 31000 OSIJEK**	na 1 (1.1)

C
Teretovnica

Rbr.	Predmet ispisa	Sadržaj upisa	Iznos	Primjedba
Tereta nema!				

Potvrđuje se da ovaj izvadak odgovara stanju zemljišne knjige na datum 31.05.2022.